

[Arne Bertelsen.]

hvert fald øst for Store-Bælt, 40 pct. fra København by. Skal man altså følge den nærmeste befolkningsudvikling, bør $\frac{2}{3}$ af lægeuddannelseskapa- citeten logisk placeres på Sjælland, og i så fald må man tilråde oprettelse af en lægeskole i Københavns amt, i Hillerød, Næstved, Sorø eller Slagelse. Selv om der langt hårdere trænges til institutter for den teoretiske undervisning, grunduddannelsen, langt hårdere end til kliniske afdelinger, så vil dette problem jo være lige stort alle vegne, hvor man end begynder. Der er dog enkelte vigtige og dyre institutter, man vil kunne spare ved en placering på Sjælland. Det ærede medlem hr. Morten Lange nævnte lige universitetsbiblioteket. Tænk på et nyt universitetsbibliotek, institutter for grundundervisning i kemi og fysik, hygiejne og meget andet. Sådanne institutter ville et tvillinguniversitet på Sjælland kunne dele. Det er mig bekendt, at størsteparten af fakultetet i København og i det hele taget en overvejende del af den københavnske lægeskoles lærere mener, at dette ville være den mest rationelle løsning.

Den anden rimelige motivering for den fremtidige placering af lægeskolen er den national-kulturelle, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg personlig som søn af en flensborgdansk moder og med mere end mine halve rødder i grænseområdet har størst sympati for en sønderjysk lægehøjskole. Jeg tror ikke meget på, at det fjerde universitet kommer lige straks, og endnu mindre tror jeg på, at løsningen med et halvt universitet på Fyn og et halvt i Sønderjylland er rationel eller blot nogenlunde fornuftig. Det hedder ganske vist, at man ikke fra udvalgets side har taget stilling til, hvor eller under hvilke former andre kommende fakulteter skal placeres; men det er jo blot ord. Der er givet mange smukke løfter til grænselandet om udbygningen af den højere undervisning på dette sted; det var bedre med nogle virkelige realiteter. Også dette punkt var det ærede medlem hr. Morten Lange inde på. Hvis man bygger lægeskolen i Odense, så kommer det matematiske-naturvidenskabelige fakultet dér. Begynder man opbygningen af et universitetsbibliotek dér, præjudicerer man, at det

næste universitet bliver i Odense, hvad man så end siger.

Den tredje mulighed: landsplanlægningen på længere sigt, peger naturligt på den sandsynlige udvikling af trekantbyen Kolding-Vejle-Fredericia-Middelfart, som man forventer vil vokse sammen engang i fremtiden under fællesmarkedets lov. En placering i Kolding med nært samarbejde såvel med trillingbyerne som med Sønderjylland vil være logisk, hvis man stiledede efter en modvægt mod storbyen i det østre hjørne af Danmark. For øvrigt ville placeringen dér på ingen måde blive dyrere, og den ville give både sønderjyder og fynboer lettere adgang til lægevidenskabelige studier, end de nu har.

De her nævnte 3 løsninger forekommer mig at være betydelig mere logiske end placering af et fakultet i Odense, og trods den dybeste respekt for det overordentlig udmærkede lægevidenskabelige arbejde i denne by og det fortræffelige sygehusvæsen vil jeg derfor ikke kunne stemme for dette lovforslag.

Et forhold, som man sikkert næppe har gjort sig helt klart, er den københavnske lægeskoles fremtid. I øjeblikket er førstedelsundervisningen meget nær ved at bryde sammen med aftenhold og med forskudt undervisning o. s. v., og en yderligere stigning i studentertallet må man forudse simpelt hen ikke vil kunne magtes. I næsten alle lande har man begrænsning af studenterantallet ved lægeskoler. I Danmark har man det samme ved f. eks. polyteknisk læreanstalt, tandlægehøjskolen, landbohøjskolen m. m. Ved det gamle, frie danske universitet har vi som snart de eneste i verden altid fastholdt princippet ingen adgangsbegrænsning, ingen numerus clausus. Hvis den københavnske lægeskole ikke aflastes — det bliver den næppe ved Odenseplanen — må denne adgangsbegrænsning formentlig indføres, meget imod universitetets idé. Hvis København skal vælge mellem de $\frac{2}{3}$ af de østdanske medicinske studerende og afvise dem, man finder mindst egnede, vil dette ikke blive til lykke for det nye universitet. Men naturligvis, man kan indføre det moderne princip, som vi kender fra skolelovgivningen, at studenterne, de medicinske studerende, skal re-